

Forslag til forespørgselsdebat om, hvordan vi kan sikre alle alderspensionister adgang til en tryk og betalelig ældrebolig.

(Medlem af Inatsisartut Bo Martinsen, Demokraatit)

Tak til Demokraatits Inatsisartutmedlem Bo Martinsen for at sætte fokus på forholdene for de ældre.

Der er tale om et vigtigt og følsomt emne. Det handler om de mennesker, der har skabt fundamentet for det land og det samfund, som vi i dag nyder godt af og holder af. Nu er det vores ansvar at sikre, at de kan leve deres alderdom i tryghed, værdighed og med så få bekymringer som muligt.

Det er et grundlæggende princip for Demokraatit, at ældre skal have mulighed for at bo godt og betale en husleje, som står i forhold til deres økonomi. En tryk og betalelig bolig er et af de vigtigste fundamentet for et værdigt liv. Når man har brugt sit liv på at knokle for at skabe et dejligt land, så er det ikke rimeligt, at man skal bruge sine ældre år på at bekymre sig om næste måneds husleje.

Vi anerkender, at der allerede findes ordninger som boligsikringen, der hjælper med at dække udgifterne, men vi må også erkende, at mange ældre alligevel oplever, at rådighedsbeløbet er presset. Derfor er der god grund til at se på, hvad vi kan gøre for at sikre de ældre en værdig alderdom.

Samtidig er det vigtigt at fastholde den kommunale rolle i planlægningen. Kommunerne har det bedste kendskab til de lokale forhold. De ved, hvor behovet for ældreboliger er størst, og de ved hvilke typer boliger der efterspørges. Det lokale ansvar bør derfor fastholdes, men det kræver, at kommunerne har de nødvendige ressourcer og værktøjer til at løfte opgaven.

Der er også brug for mere langsigtet planlægning. Befolkningen bliver ældre, og det betyder, at behovet for tilgængelige boliger vil stige. Vi bør derfor allerede nu tænke fremad og kigge på behovet for både flere boliger og på ting som bedre indretning, tilgængelighed og naboskab. Et godt ældrevenligt boligmiljø handler ikke kun om ramper og håndtag, men om tryghed, fællesskab og mulighed for et aktivt liv.

Vi skal også være realistiske. Den kollegiemodel, som forslaget trækker paralleller til, har sine styrker, men også sine begrænsninger. Ældreområdet er mere komplekst, og behovene er langt mere individuelle. Nogle ønsker små, selvstændige boliger tæt på service og familie, mens andre ønsker fællesskab og støtte i hverdagen. Der skal derfor være plads til fleksibilitet og lokale løsninger.

Det vigtige er, at ældre ikke må blive fanget i systemer, hvor økonomi og administration står i vejen for livskvaliteten. Vi må sikre, at ældre kan leve deres liv med ro i sindet og med tid til det, der betyder noget

for den enkelte.

Demokraatit mener, at vi som samfund skylder vores ældre både respekt og handling. De skal kunne nyde deres alderdom uden at kæmpe for de mest basale behov. Vi skal derfor fortsætte dialogen om, hvordan vi bedst sikrer trygge, betalelige og værdige boliger uanset, hvor i landet man bor.

For Demokraatit handler det først og fremmest om mennesker. Det handler om, at ældre skal kunne leve deres liv i værdighed og tryghed, uden at økonomien bliver en barriere for det gode liv.

Det var Demokraatits foreløbige input til debatten.